

Никола Ракитин

Коварство с подлост ме
сразиха...

Коварство с подлост ме сразиха,
не съм бил за земята тук.
Ще сгльхне в тая есен тиха
на лирата ми сетен звук.
В делнични грижи бях безгрижен
От малкото доволен бях.
У всекиго аз виждах ближен
Врага си даже не проклех.
Прости, земя, ти моя родна,
Прости, есенен шир златист.
О, господи, с душа свободна,
При тебе ида горд и чист.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7498>]